

Barraca codi 14441

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Pla de l'Óssol
Emplaçament	Al bell mig del pla, sota el marge que delimita un camí d'accés als camps de conreu
Alçada:	731m

Coordenades:

Latitud:	41.71683
Longitud:	2.06419
UTM Est (X):	422155
UTM Nord (Y):	4618760

Classificació

Número de fitxa	08095-290
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00600037

Fitxes associades:

[L'Óssol](#)

[Mas Clapers](#)

[La Païssa](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada en un marge de pedra seca que delimita el camí d'accés al pla. De fet, el lateral de ponent i la part posterior estan formats per la pròpia feixa. Està orientada al nord-oest i la seva planta és circular, amb un diàmetre interior de 2,5m. Presenta una coberta de falsa cúpula amb terra a l'exterior, de manera que l'únic lateral visible és el de la banda de llevant. L'accés es fa mitjançant un portal d'arc primitiu o ametllat recolzat al marge. No ha estat restaurada i està afectada per l'abundant vegetació de la zona, que la camufla completament.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscats del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

